

Tornai József

Kheirón megtudja hogy testvére beteg

*A kentaur szomorú lett
más lények nem tudják mi a kentaur-szomorúság*

*nem tudják hogy négy lábba
és két karba mennyivel több szomorúság fér el*

*megmerevedett nézte
a Nyilas kísérbolygóit
a zümmögés nem szűnt a fejében*

*addig vágatott szügyéről szakadt
a tajték és ott a magasban
sírt*

*testvére már csak csont és bőr volt
az orvosok nem tudtak semmit
és ő nem akart többet tudni az orvosoknál*

*miért nem veheti magára a testvére baját
ezt szerette volna*

*az egészsége már savként marta
a húsát idegeit*

*hátsó patáival a levegőbe rúgott
sziklák gurultak le a hegyről
de reménykedett de tudta reménykedni
csak az ostobáknak szabad*

A tizedik kanca

*Azért szerettem bele öregen
a tizedik kancába is
mert a kilencedik olyan szép csillag volt
nem szerethetett
engem a topacsűdű fél-szellemet fél-állatot
táncolni sem tudtam nemhogy
a párja lehessenek*

*a tizedik már nem volt szerelem
álom amin a szelek nevetnek
egymás közt
mikor a tenger árt és apályt cserél*

*szeretlek helyett azt mondta
nem tudom miért félek tőled*

*belelógott a haja a szemébe
én is megvakultam*

a kutya is amelyik a házát őrizte

*és mégis szerelem volt ha még érti
valaki ezt a kint
mégis imádott*

*ha meglátott nyertett sárlott
ráncba szaladt a homloka*

*és velem álmodott füzek alatti
fedezésekről*

*ó kentaurusok ha már féltek akkor
semmi sem mentheti meg szíveteket és tomporotokat
a szentháromsággá
szakadástól*

*én csak várok és ujjaimon számolom
hányszor robban át vékonyomon
a csődöri vér*

Amikor a halálról írsz

*Kikecmeregtél a természetből
de alsó feled
egy lóé s bár fölfelé tör
a húsdod elméd kettős vagy
már ezt ne feledd*

*Nem mondhatod a kentaur-lét
nem a mítoszi
koroké de igen azok szülték
csak hogy a lényedet igazzá
a monda teszi*

*Nem volt még pontosabb rajz
rólad te öreg
tested hidrogén szén tengeri kvarc
és agyadban idegsejt-hálózatok
is örvénylenek*

*Ebből kell kiindulnod amikor
a halálról írsz
tudod hogy a kő- fű- állat-fonta sor
egy tarka földi lét vadonába és nem
a mennyekbe visz*

Kheirón tanít

*Kik ezer és ezer évek óta félreértésben
éltek hallgassatok meg*

mit mondhatok

*Nem az istenek hoztak ide a földre
titeket az angyalok meg legalább
annyira képzelt lények
mint a kísértetek*

*nézzétek az én szügyem és hátam
de vegyétek hozzá a fejem*

*gondolkodó állat vagyok Nem
én a csillagokból jöttem
a zöldellő földre virágokat köt
össze idegrendszerem
büszkeségem a szívem és az elmém*

*a logikám de a libidóm is Ezt
hazudták el előletek
a Nagy Mese még szónoklatot tart
az emberiség elzülléséről ha nem
hisznek benne
Gondoljátok meg nincsenek más normális
kentaurok csak a megvakíthatatlanok*

A kentaurok is az anyanyelvükön

*Az anyanyelvemen beszélek
más kentaurok is az anyanyelvükön*

*néha megtanuljuk egymás nyelvét
de azért viták vannak nem értjük egymás
szívét háborúban győznek a vesztesek*

*tömegsírok
bomba a nyelv szomjas a hatalom minden
kentaurokban minden századokban*

*Addig kiáltom Ne ölj
míg le nem mészárolnak a szomszédok*

*Föl kentaurok Buddhák és paranoiások
a gyilkosok kalapot emelnek az áldozatoknak*

*az anyanyelvemen beszélek
az emberiségnek nincs anyanyelve Most*

*szétszaladunk
a lovak a tűzbe az emberek a tengerbe*

A szabadság kiűzetése

*Az ősidőkben
még mielőtt a kentaurok gyilkolni
kezdték egymást*

*sok szó esett a szabadságról
mert a mi szabadságunk a folyóparti zsálya
sziklák között az éjszaka
forradalma*

a Napot bezártuk a fejünkbe

*azt mondtuk a szabadságunk a szeméremrésünk
a szőrös herénk és bunkós vesszőnk
és vad ciános nyilat lőttek
Kheiron nyakába*

*a szabadság méreg tudjuk azóta
piros-fehér-zöld Kheiron a partszakadékba
bukott*

*a szabadság pedig eljött a házamba
darabokra rúgta a tűzhelyem*

*láng láng vagyok mondta
fekete nyelotan*

*én vagyok a szabadság kiűzetése
a paradicsomból*